

FAKTA OG KOMMENTARER.

Siste advarsel til Italia. Algerkringkasteren sendte mandag kveld en advarsel til det italienske folket, hvor det heter: "De alliertes styrker kommer snart til å kjempe på det italienske fastlandet. Vår holdning er klar. Styreformene som er grunnlagt på vold og slaveri må utryddes og ødelagges. På dette punkt er vi ubønnhørlige. Vi insisterer på at disse onde makter skal overgi seg betingelsesløst. Dere er bedratt av Mussolini, og dere bedras nå av Pietro Badoglio. Vi har ventet en tid på deres beslutning. Vi har ventet på det italienske folkets beslutning i en uke. Nå er våre styrker i bevegelse og de er uimotståelige. Vi står ved Italias porter. Dere skal få føle krigens virkninger ved våre kommende operasjoner. 200,000 av deres tropper er isolerte. Badoglio har ikke latt dere få kjennskap til de meddelelser som er rettet til dere av Eisenhower. Badoglio har ikke gjort noe for fred. Snart kommer tyskerne til å forsøke å kjempe langs hele Italia i et siste forsøk på å utsette sitt uunngåelige nederlag. Vi vil ubønnhørlig rykke fram gjennom Italia, og dere kommer uunngåelig til å få oppleve alle krigens redsler på den italienske halvøya. Vi har ventet. Vi har advart dere. Vi har intet valg".

Egen kommentarer. I en tale mandag erklærte Eden: "Et av aksens tre ben har begynt å vakle fareruede. Det var aldrig så sterkt som det vilde late til, men begivenhetene er ikke destomindre av største vekt. Mussolini forsto å gi seg selv en overdrøven betydning. Verden aksepterte dette altfor lett, og den fikk betale dyrt i blod, tårer og lidelse for sin godtroenhet. Han overfalt Etiopia med gass, Albania på longfredagens helligdagsfred, Frankrike i ulykkens stund og Hellas uten varsel og uten minste antydning til årsak. Det er vanskelig å finne noe sidestykke i historien til listen over velovervoide fascistiske ugjerninger, men Mussolinis skjebne er et moment for de andre.

Den 30. januar 1938 sa Hitler i Berlins Sportpalats: "Det nasjonalsosialistiske Tyskland vet hvilken skjebne det har å vente hvis det noensinne lykkes en internasjonal makt å knuse det fascistiske Italia! Idag vil jeg minne hitler om disse ord. Han og de andre burde tenke seg om. Hans drabanter og alle quislingene burde ta seg i vare. Vi skal visselig gjøre alt for å overbevise dem med bomber og bajonetter, i nord og i syd, likesom vår allierte russerne gjør det med slik tapperhet på østfronten. Tysklands krigsproduksjon skal ødelegges dag og natt av det britiske og det amerikanske flyvåpen. Vi har rett til å glede oss over Mussolinis fall, men bare på ett vilkår, og det er at vi tar denne gledelige begivenhet som en inspirasjon til nye kraftanstrengelser mot Tyskland og Japan. Det kan ikke være tale om å ta noen hvilepause før begge disse fryktelige fiender er slått til jorden.

Denne gang kommer etterkrigsårenes oppgaver til å overstige alt som vi tidligere har hatt erfaring om. For å løse dem behøver vi sjelsstyrke, tålmodighet, forståelse og fremforalt enighet, kanskje i ennå høyere grad enn i krigen. Vi gir våre allierte, store som små, vårt løfte om tillit og god vilje. Vi ønsker intet heller enn å få samarbeide med dem for å bfri verden fra den svøpe som har slitt istykker to generasjoner i vår tid. Først deretter kan frihet, fordragelighet og barnhertighet igjen leve opp. La oss av alle våre krefter vie oss til dette hverv, å vinne seieren og å bygge opp en varig fred".

Churchills forvarsel. Da Churchill talte i De forente Staters kongress den 18. mai sa han: "Det er vår bestemte hensikt å gjøre det umulig for Tyskland å holde opppe noen våpenindustri av stort og effektivt omfang. Hvor disse produksjonsanlegg er, og hvor de kommer til å bli, så skal de bli ødelagt, og krigsindustriens arbeidere skal bli drevet bort. Hvis de ikke liker det som er i vente, så får de dra vekk selv, på eget initiativ".

Ødelaggesene i Hamburg. Nesten 30,000 mennesker skal være drept, skadet eller savnet etter forrige ukas bombeangrep mot Hamburg. Ifølge politiets oppgaver er nemlig 8,347 drept, 18,682 skadet og 3,514 savnet. Disse oppgaver er avgitt for det siste angrepet natt til tirsdag. Det oppgis at over 8,000 hus er ødelagt eller hardt skadet og at massevis av industrianlegg er lagt i ruiner. Man forstår at tyskerne omtaler Hamburgraidene som noe som er "verre enn et slag på østfronten". Øyenvitners beretninger, den voldelige flyktningestrømmen fra byen og de tyske myndighetenes illosomme foranstaltninger for å begrense følgene av

en lignende bombing av Berlin, tyder på at noe forferdelig er hendt. Hamburg er en død by, heter det i alle moldinger dorfra.

Ödoleggelsen i Hamburg tyder på at vi står overfor en ny epoke i luftkrigen og i krigsførselen i det hele tatt. I krigens første år fikk man nærmest den forstillingen at de uhyggelige fantasiskildringene fra førkrigstiden ikke svarte til virkeligheten. England led meget, men det holdt seg oppo endog under de hardeste angrepene. Det så også ut til at forsvarsmidlene ble utbygget omtrent i samme omfang som angrepsmidlene. Det ble et aksiom at et folk ikke kunde undervinges fra luften. Nå må man tydeligvis lære omgjøen. Rollene er blitt byttet om siden 1940 og 1941: England og Amerika angriper og Tyskland får slagene. Dette har også medført en forskyvning i angrepsmidlenes favør, ottersom de alliertes industrielle resurser er så overordentlig overlegne over de tyske. De flygende festninger har en fryktelig effektivitet, og bombeflyvåpnet utvikles i det hele tatt for hver uke. Ved denne forskyvning skjer det en enorm økning av ödoleggelsene.

De store og vellykte raidene i de siste månedene har fått de allierte til å regne med at en nasjon kan beseires fra luften. Resultatet av bombingene i Ruhr og især bombingene av Hamburg kommer til å forsterke den retning som har gjort gjeldende at et folk kan beseires fra luften. Derfor må man regne med at bombecooffensiven mot Tyskland og Italia vil bli intensivert for å presse fram en hurtigere avgjørelse. Raiden mot de rumenske oljefeltene peker forøvrig likosom bombingene av Hamburg på hvor hurtig krigens muligheter økes.

Bombekrigen. Makthaverne i Tyskland kan ikke lenger bagatellisere de all.s bombekrig. For mange store industribyer er forvandlet til grushauger. Hjemløse og skrekkslagne flykter innbyggerne fra det som engang var deres hjem. Det tredje rikets ledere har sådd vind. De høster nå storm. Så lenge de var overlegne i teknisk utrustning, benyttet de den til det ytterste. Da het det triumferende at de britiske byene ble rødet ut. Da hørtes det ikke noe snakk om menneskelighet. Da gjaldt krigens ubønnhørlige lov.

Jøder og polakker blir stadig avlivet. Tyskerne opprettholder fremdeles sitt skrekkgement i alle hørtatte land. Gilder tas og uskyldige mennesker skytes. Ikke et spor av humanitet kan man merke i tyskernes behandling av de okkuperte lands befolkning. Alt de har bruk for eller kan få bruk for, tillegner de seg. Görings forsikring om at selv om andre folk må sulte, så skal ikke tyskerne rammes av det, opprettholdes fremdeles. De benektiger seg det som produseres i de okkuperte land. At det der rår en mangel som i blant tangerer, i blant overskrider hungersnødens grenser, har ikke besværet det tyske folket, i hvert fall ikke dets ledere. At det tyske folkets talsmenn nå beklager seg over de alliertes bombing av de tyske industrientrene og havnene kan ikke skjule det faktum at de selv har fremmanet denne hjemsökelse. Finer de den uutholdelig, så har de det i sin hånd å stoppe den. De får da erkjenne at deres forsøk på å nyordne Europa med hensynsløs vold er mislykket, fordi de støtte på en overmæktig motstand. De får dra seg vekk fra de områder de hørtok da deres overlegenhet ennå var tilstede. De får finne seg i så godt som mulig å gjøre bot for de fryktelige ugjerninger som de har begått. Det står i deres makt å slippe vekk fra ödoleggelsen av deres eget land.

Den virkelige hindring for en kapitulasjon er den ledelse som det tyske folket for tiden har. Med disse ledere kommer ikke de allierte til å underhandle. De allierte krever at nasistene skal fjernes. Det vet disse, og derfor har de ingen interesse av å gi opp kampon. Deres egen skjebne står på at det ikke skjer. De vet at de er fortapte så snart Tyskland erkjenner seg beseiret. Derfor klammer de seg til makten og undertrykker med den ytterste vold ethvert forsøk på å sette dem ut av spillet. Begivenhetene i Italia viser både det tyske folket og dets herskere hvordan det kommer til å gå når en diktatorisk styrt stat ikke greier det den har innlatt seg på. Nasismen kan lære av fascismens ynkelige ondelt. Det tyske folket kan også lære hvor det bærer hen når et folk gir seg diktaturet i vold. Er det et varsel at propagandaministoren plutselig er blitt teus? Er denne propagandaturbinen endelig kommet i ulage?

tres besök hos troppene i Middelhavet tas alment som en offisiell "avskjed" til stridskreftene for den store kraftproven, som kommer til å sette større krefter i bevegelse enn man hittil har vært vant til. De allerede noe slitte uttrykk, at TIMEN med stor T marker seg, at mannskapet står "ved foten gevær", at kanonene er gjort klare for den første salve o.s.v., har kanskje nå et dypere innhold enn den rene nervekrig, siss det.

FAKTA OG KOMMENTARER.

ANGREPET MOT ST. NAZAIRE. De flygende festninger som mandag den 23. juni angrep St. Nazaire, kastet bomber mot slusene i ubåtbasen. Tyskerne hadde anvendt måneder til å bygge en tredje sluse i ubåtbassenget, og arbeidene var nesten avsluttet. Med tanke på ömtåleligheten i disse sluseporter, som er den eneste adgang til ubåtenes "tilfluksrom", hadde tyskerne begynt å bygge ut et bombesikkert tak av armert betong over den tredje porten. Etter at de hadde lagt ned mye arbeid og materiell på dette, slo amerikanerne til. Man kan regne med at bombingene får til resultat at de tyske ubåtoperasjoner fra denne basis vanskeliggjøres i høy grad, og at åuståvis av tonn og mange menneskeliv på denne måte blir reddet. Flere hundre tonn sprengbomber ble kastet, og tallrike fulltreffere ble notert på alle tre sluseporter.

ANGREPET MOT BEAUMONT LE ROGER. Dette angrep ble utført av en mindre gruppe amerikanske festninger mandag kveld samtidig med angrepet på St. Nazaire. Beaumont le Roger (som i vår melding den 30/6 feilaktig ble kalt Veumont le Roche) er en tysk flybasis 110 km. nordvest for Paris. Angrepet var en overordentlig flott oppvisning i amerikansk presisjonsbombing. Hundrevis av projektiler i praktisk talt et eneste knippe gikk loddrett ned, slo i stykker barakker, sprengte ammunisjonsforråd og bensinlagre, ödela startbanene og pulveriserte alle fly som eventuelt kunde være gjemt under kamuflasjen. En flyger som deltok forteller at 300 bomber ble sluppet på en gang. En kolossal lue slo momentant opp fra flyplassen, som snart var et hav av gulrøde flammer, som sprutet mot himmelen.

ANGREPET MOT BOCHUM-GELSENKIRCHEN den 26. juni hadde de samme virkninger som alle andre angrep mot industriområdene, for så vidt angår ödeleggelsene, antallet av döde o.s.v., men i befolkningens holdning var det inntrått en forandring, meddeles det fra tysk opposisjonelt hold. Vreden over de fortsatte angrepene ga seg luft i hatefulle utfall mot regjeringen. Plyndringer forekom og som föolge derav henrettelser. Den SS-divisjonen som er forlagt til industriområdet og som bor på den rolige landsbygden, men föres i biler inn til byene for å sørge for opprettholdelsen av ro og orden, har bedt om forsterkninger, og en SS-divisjon til er sendt til industriområdet. Om det vil lykkes de ca. 30.000 mann SS tropper å holde en befolkning på nesten 8 millioner i schack, beror på flere omstendigheter, ikke minst på den fortsatte intensiteten i de engelske angrepene.

BOMBEBFLY! BOMBEBFLY! BOMBEBFLY! Hele England snakker om bombefly. Luften er fylt av duren av bombefly og av snakk om bombefly. Det hersker ingen tvil om at de alliertes luftoffensiv mot Tyskland skal intensiveres kraftig i de nærmeste uker. Da de første meddelelser innlöp om at en uventet kraftig og umiddelbart forestående ökning av de alliertes flyangrep mot Tyskland skal settes igang, steilet til og med presseokspertene, og et par av dem orklarte at en slik öksjon var umulig. Idag er de helt ut overbevist etter å ha sett de tiltak som gjøres for å gi "hagganfartöyet i Atlanterhavet" ytterligere et dekk. Forberedelsene innebærer kort og godt at offensiven mot Tyskland for utgangen av juli skal ökes med 45%.

SKAL ROMA BOMBES? Eden ble spurt i Underhuset den 30. juni om den britiske regjering vilde anmode den italienske regjering om å erkläre Roma for öpen by. Eden svarte: "Den britiske regjering har ikke henvendt seg til den italienske regjering i anledning av bombing av Roma, og vi har ikke i sinne å gjöre det. Jeg gjentar at vi ikke vil nöle med å bombe Roma så meget vi kan og så kraftig som mulig, hvis det skulde vise seg å hjelpe på krigens gang". Et medlem spurte Eden om han trodde det var önskelig å legge ansvaret for bombingene mot militære mål i Roma på Mussolini, fordi han ikke har erklært Roma for öpen by. Eden svarte: "Jeg mener at ansvaret er helt klart. Ingen av Mussolini angrepene

tres besök hos troppene i Middelhavet tas alment som en offisiell "avskjed" til stridskreftene for den store kraftproven, som kommer til å sette større krefter i bevegelse enn man hittil har vært vant til. De allerede noe slitte uttrykk, at TIMEN med stor T marker seg, at mannskapet står "ved foten gevær", at kanonene er gjort klare for den første salve o.s.v., har kanskje nå et dypere innhold enn den rene nervekrig, siss det.

FAKTA OG KOMMENTARER.

ANGREPET MOT ST. NAZAIRE. De flygende festninger som mandag den 23. juni angrep St. Nazaire, kastet bomber mot slusene i ubåtbasen. Tyskerne hadde anvendt måneder til å bygge en tredje sluse i ubåtbassenget, og arbeidene var nesten avsluttet. Med tanke på ömtåleligheten i disse sluseporter, som er den eneste adgang til ubåtenes "tilfluksrom", hadde tyskerne begynt å bygge ut et bombesikkert tak av armert betong over den tredje porten. Etter at de hadde lagt ned mye arbeid og materiell på dette, slo amerikanerne til. Man kan regne med at bombingene får til resultat at de tyske ubåtoperasjoner fra denne basis vanskeliggjøres i høy grad, og at tustøvis av tonn og mange menneskeliv på denne måte blir reddet. Flere hundre tonn sprengbomber ble kastet, og tallrike fulltreffere ble notert på alle tre sluseporter.

ANGREPET MOT BEAUMONT LE ROGER. Dette angrep ble utført av en mindre gruppe amerikanske festninger mandag kveld samtidig med angrepet på St. Nazaire. Beaumont le Roger (som i vår melding den 30/6 feilaktig ble kalt Veumont le Roche) er en tysk flybasis 110 km. nordvest for Paris. Angrepet var en overordentlig flott oppvisning i amerikansk presisjonsbombing. Hundrevis av projektiler i praktisk talt et eneste knippe gikk loddrett ned, slo i stykker barakker, sprengte ammunisjonsforråd og bensinlagre, ødela startbanene og pulveriserte alle fly som eventuelt kunde være gjemt under kamuflasjen. En flyger som deltok forteller at 300 bomber ble sluppet på en gang. En kolossal lue slo momentant opp fra flyplassen, som snart var et hav av gulrøde flammer, som sprutet mot himmelen.

ANGREPET MOT BOCHUM-GELSENKIRCHEN den 26. juni hadde de samme virkninger som alle andre angrep mot industriområdene, for så vidt angår ødeleggelsene, antallet av døde o.s.v., men i befolkningens holdning var det inntrått en forandring, meddeles det fra tysk opposisjonelt hold. Vreden over de fortsatte angrepene ga seg luft i hatefulle utfall mot regjeringen. Plyndringer forekom og som følge derav henrettelser. Den SS-divisjonen som er forlagt til industriområdet og som bor på den rolige landsbygden, men føres i biler inn til byene for å sørge for opprettholdelsen av ro og orden, har bedt om forsterkninger, og en SS-divisjon til er sendt til industriområdet. Om det vil lykkes de ca. 30.000 mann SS tropper å holde en befolkning på nesten 8 millioner i schack, beror på flere omstendigheter, ikke minst på den fortsatte intensiteten i de engelske angrepene.

BOMBEBFLY! BOMBEBFLY! BOMBEBFLY! Hele England snakker om bombefly. Luften er fylt av duren av bombefly og av snakk om bombefly. Det hersker ingen tvil om at de alliertes luftoffensiv mot Tyskland skal intensiveres kraftig i de nærmeste uker. Da de første meddelelser innlöp om at en uventet kraftig og umiddelbart forestående ökning av de alliertes flyangrep mot Tyskland skal settes igang, steilet til og med presseokspertene, og et par av dem orklarte at en slik öksjon var umulig. Idag er de helt ut overbevist etter å ha sett de tiltak som gjøres for å gi "hagganfartöyet i Atlanterhavet" ytterligere et dekk. Forberedelsene innebærer kort og godt at offensiven mot Tyskland for utgangen av juli skal ökes med 45%.

SKAL ROMA BOMBES? Eden ble spurt i Underhuset den 30. juni om den britiske regjering vilde anmode den italienske regjering om å erklære Roma for öpen by. Eden svarte: "Den britiske regjering har ikke henvendt seg til den italienske regjering i anledning av bombing av Roma, og vi har ikke i sinne å gjøre det. Jeg gjentar at vi ikke vil nöle med å bombe Roma så meget vi kan og så kraftig som mulig, hvis det skulde vise seg å hjelpe på krigens gang". Et medlem spurte Eden om han trodde det var önskelig å legge ansvaret for bombingene mot militære mål i Roma på Mussolini, fordi han ikke har erklært Roma for öpen by. Eden svarte: "Jeg mener at ansvaret er helt klart. Ingen av Mussolini angrepene